

Examensarbete

2008

Tobias Grenholm

Another Time

Ett inspelningsprojekt

Handledare: Ragnhild Sjögren

Konstnärlig kandidatutbildning Musiker Jazz

Institutionen för jazz

Kungl. Musikhögskolan i Stockholm

Innehållsförteckning

Musikalisk bakgrund	1
Musikskolan	1
Band och ensembler	1
Gymnasiet.....	2
Betel Folkhögskola.....	2
Kungliga Musikhögskolan	3
Vad händer nu?.....	3
Bakgrund till examensarbetet	4
Låtarna	5
Another Time	5
Be That Someone.....	6
Ignition.....	7
Why Don't You?	8
Get Out!	9
God, I Love You	10
Mixning	10
Kompressor.....	11
EQ	11
Reverb och delay	11
Panorering	11
Mastring	11
Slutsatser	12
Om arbetssättet.....	12
Influenser	13
Texter.....	13
Mottagande	14
Slutreflektion	14
Referenser	16
Bilaga 1, Texter	17
Be That Someone.....	17
Another Time	18
God, I Love You	19
Why Don't You?	20
Get Out!	20

Musikalisk bakgrund

Musikskolan

Jag började spela elbas i årskurs fyra på Medleskolan utanför Skellefteå. Det hela började med en sång- och spelgrupp, där var och en fick välja ett instrument. Mina två bästa kompisar spelade bas, så jag ville också spela bas. Detta innebar alltså att vi hade tre basister i bandet! Det var ingen som reflekterade över att detta var något konstigt, utan vi hade väldigt kul ihop. Här stötte jag på noter för första gången och lärde mig vad tonerna på basen hette. Jag minns särskilt min första konsert. Det var i skolans matsal på fredsdagen. Vi spelade bland annat "I natt jag drömde".

När jag började femman, fick jag min första riktiga baslärare. Han hette Jan-Åke "Wille" Wihlborg. Detta var väldigt spännande, för jag fick åka till kommunala musikskolan på andra sidan om staden. Det fanns nämligen ingen baslärare på skolan där jag gick. Wille var väldigt speciell som person. Han var i fyrtioårsåldern, hade lite krokig hållning, häng på byxorna och ofta en snus under läppen. I början var jag mest rädd för honom, men efter ett tag började jag gilla hans stil. Vi spelade ur en spelbok som han själv hade författat, "Basboken". Jag minns inte så mycket från den allra första tiden, men det jag minns är att det var kul att spela och att jag alltid tyckte att läxorna han gav mig var roliga.

Efter "Basboken" spelade vi i "Rockskolan". Men efter det valde Wille ut låtar som jag gillade och som han själv tyckte var bra. Det blev mycket fusion- och jazzlåtar. Vi spelade ofta låtar av Yellowjackets och Weather Report. Han gjorde ett väldigt starkt intryck på mig, och det berodde nog mycket på att han alltid anpassade undervisningen efter mina önskemål och min nivå. Jag fick ibland ta med mig egna låtar som jag ville spela. Så här i efterhand kan jag inte fatta hur jag kunde spela vissa av låtarna jag hade i läxa. Det var låtar som jag fortfarande tycker är svåra. Men han gav mig utmaning efter utmaning, för han såg nog att jag tyckte det var kul och att jag utvecklades hela tiden. En period när jag hade fastnat lite med basspelet, eller kanske inte tyckte att det var lika kul längre, bytte vi instrument och han lärde mig att spela synt istället. Så ska en bra lärare vara. Jag spelade hos Wille ända tills jag började på gymnasiet. Åren med honom gav grunden till hela min musikaliska resa, det har jag förstått nu på senare tid.

Band och ensembler

Vid sidan om baslektionerna tog Wille med mig i lite olika band och orkestrar som fanns på musikskolan. Det första jag började med var en gitarrensemble. Jag fick spela på en akustisk basgitarr. Jag minns med fasa den första gången jag var med. Alla andra var minst ett par år äldre än mig. Och basen jag spelade på hade inga prickar vid banden, så jag tappade bort mig hela tiden. Sedan visste jag inte vilken rad på noterna som jag skulle spela efter, och jag vågade nog inte fråga heller. Efter den lektionen ville jag sluta med gitarrensemblen. Men så ringde Wille till mina föräldrar och bad om ursäkt någon dag senare. Han sa att han nog hade gjort alla fel man kan göra som lärare. Hursomhelst fortsatte jag att spela i gitarrensemblen, och det blev ganska roligt efter ett tag.

Något år senare startade vi en rock/fusion-grupp på musikskolan. Jag spelade bas, min kusin Andreas spelade gitarr, och så hade vi en saxofonist, en sångare och en trummis. Wille var med och spelade synt. Vi kallade oss "Kusin Vitamin". Jag har

fortfarande kvar en demo som vi spelade in. Jag hade plankat ett bassolo från originallåten och jag försökte spela hela solot så likt jag kunde på inspelningen. Det lät ganska bra faktiskt.

Nästa stora händelse i min musikaliska väg var att jag började i kompet i EFS-kyrkans gospelkör. Nu fick jag planka en massa gospellåtar och fick många tillfällen till rep och uppspelningar. Dessutom gjorde vi minst en Sverigeturné varje år. De andra musikerna var lite äldre än jag och jag minns att det var otroligt spännande att få vara med.

Vid sidan om detta hade vi flera egna band. Oftast spelade vi soul eller funk. Ett av banden som levde kvar längst hette "Aslan Allstars". De största influenserna vid denna tid var band som Brand New Heavies och Lucy Pearl. Jag gjorde också mycket musik hemma med datorn. Jag hade laddat ner ett musikprogram och köpte en keyboard och en ljudmodul. Jag satt ofta och gjorde egna låtar och spelade in trumgrooves och bas. Detta har jag hållit på med mer eller mindre sedan dess.

Gymnasiet

På gymnasiet gick jag musikprogrammet. Nu fick jag flera nya baslärare. Läraren jag hade mest hette Anders Löwgren. Under tvåan provade jag att spela lite kontrabas med honom och fick mersmak. Men jag minns att det var oerhört svårt och jobbigt, eftersom jag var van vid lättspelade elbasar. Jag fick låna en kontrabas av en avlägsen bekant och den var nog inte särskilt bra. På lektionerna spelade vi många olika typer av låtar och musikstilar och han lärde mig även grunderna för hur man spelar med stråke.

Det enda som var negativt under min gymnasietid, var att det inte fanns någon trummis som jag tyckte om att spela med i klassen. Så det var aldrig särskilt kul att spela under lektionerna och några jam på skolan var det inte att tala om. Däremot hade jag väldigt många roliga projekt vid sidan om. Jag fortsatte att spela mycket i EFS-kyrkan och under en period var jag med och spelade till tre olika gospelkörers samtidigt. Genom detta fick jag väldigt mycket speltillfällen och scenvana. Utöver det var jag med i diverse olika band och konstellationer. Den skiva som spelades mest i min stereo under denna tid var utan tvekan D'Angelos "Brown Sugar". Och mina favoritbasister var Pino Palladino, John Pattitucci, Jaco Pastorius, Gary Willis, Francis Rocco Prestia, Jimmy Haslip och Lars "Danmark" Danielsson.

Efter gymnasiet gick jag ett påbyggnadsår som hette SMC, Skellefteå Music College. Det var som en fortsättning på musikgymnasiet, men med mer ensemble, teori och arrangering och även en del datakurser och företagsekonomi.

Betel Folkhögskola

Nästa stora händelse var när jag flyttade till Stockholm och började på Betel Folkhögskola. Det är en folkhögskola som ligger i Bromma och drivs av baptistsamfundet. Första året gick jag en linje som kallades afroensemble. Nu blev det mycket spela av. Denna skola är inte så jazzinriktad som många andra folkhögskolor, utan är mer känd som en skola för rock, pop och slickmusik. Vi hade en hel del ensemble på schemat och utöver det blev det mycket funkjam och sena kvällar i replokalerna. Det var en oerhört rolig period och det var fantastiskt att bo tillsammans med en massa trevliga och duktiga musiker.

Under denna tid hade jag Anders Kotz som elbaslärare. Detta var en nyttig erfarenhet. Alla andra baslärare jag haft hade varit inne på jazz och fusion, men Kotz höll på främst med rock- och popmusik. Han lärde mig massor om timing, polyrytmik och rockbas. Dessutom hade jag i läxa att plankna en låt och skriva ut på noter varje vecka, så jag har en hel pärm med plankningar från denna tid. Och genom detta lärde jag mig jättemycket om att skriva och spela efter noter.

Efter första året på Betel ville jag spela mer jazz och sökte Lunnevads Folkhögskola. Jag kom in, men valde ändå att tacka nej. Det kändes onödigt att flytta ut till landet, när jag just börjat bygga upp mitt kontaktnät i Stockholm. Istället bestämde jag mig för att gå kvar ett år till på Betel. Jag valde en studioutbildning. Det var en linje som var inriktad på musikproduktion, inspelning och mixning. Det kändes som att jag valde helt rätt och jag lärde mig massor och fick använda skolans studio nästan obegränsat. Vid sidan om detta hade vi även en del ensemble och andra ämnen.

Jag hade även kontrabaslektioner på Betel. Skolan hade ingen egen lärare, så jag fick fixa vem jag ville. Första året hade jag Hans Backenroth och andra året valde jag Jörgen Smeby. Båda dessa var ganska annorlunda mot Anders Löwgren, som jag haft som kontrabaslärare innan, och jag fick många nya infallsvinklar och ideér till att utveckla mitt spel. Mina favoritkontrabasister under denna tid var Ray Brown och Larry Grenadier.

Det bästa med mina två år på Betel var utan tvekan alla kontakter och vänner jag fick. Nu, fem år senare, genererar dessa kontakter väldigt mycket speltillfällen och bra jobb åt mig, både genom eleverna och genom lärarna från Betel.

Kungliga Musikhögskolan

Efter Betel blev det dags för musikhögskolan. Jag sökte både på elbas och på kontrabas. Vid antagningsprovet fick jag högre poäng på elbas, men eftersom jag valt kontrabas i första hand, blev jag antagen på det. Jag ville utveckla kontrabasset och satsa mer på jazz. Detta var egentligen första gången jag på allvar fick möjlighet att jamma och spela jazz, vilket var en rolig utmaning. Men det kändes som att alla andra på musikhögskolan inte hade gjort annat än att spela jazz tidigare.

Första året hade jag Jan Adefelt som kontrabaslärare. Han var en enorm kunskapsbank och hjälpte mig att styra upp min teknik och handställning ganska rejält. Efter honom valde jag Fredrik Jonsson. Han var väldigt inspirerande som lärare och vi jobbade mycket med improvisation. En stor fördel jag har haft genom Fredrik, är att han tipsat om mig i diverse sammanhang där han behövt vikarie. Detta har gett mig många ovärderliga kontakter och spelningar. Under trean och fyran valde jag till lite elbaslektioner och hade Robert Sundin som lärare. Det var väldigt kul att ta upp elbasset lite mer och det har fungerat jättebra.

Vad händer nu?

Om jag ska nämna något om min situation nu, så är det många roliga saker på gång. Våren 2007 var jag ute på en norrlandsturné med Carola och under hösten 2007 spelade jag en hel del på musikalen Sound of Music. Sedan är jag med som kapellmästare i en gospelkör som heter Praise Unit. Vi jobbar med vår andra skiva och har haft stora framgångar, inte minst i Tyskland. Vi spelade in en live-DVD under våren 2008 och har fått äran att spela förband till en av världens största gospelartister, Kirk Franklin, både i Sverige och i Tyskland. Musiken vi spelar är långt ifrån vad

man kallar traditionell gospel, utan snarare en blandning av ”contemporary gospel” (modern gospel) och r’n b med mycket attityd.

Jag är också med i en jazzkvartett med min klasskompis Kristian Brink i spetsen. Vi vann den nordiska jazztävlingen ”Nordic Jazz Comets” och ska ut och spela en hel del i Sverige och Norden framöver. Vi vann även talangtävlingen på Getxo Jazzfestival i Spanien, vilket har gett oss en rad roliga förfrågningar om att spela på olika jazzfestivaler runt om i Europa.

Jag har också jobbat mer på allvar med låtskrivandet och musikproduktionen det senaste året. Jag har haft en del produktionsjobb och sitter och skriver eller spelar in låtar så ofta jag hinner.

Bakgrund till examensarbetet

När jag funderade på mitt examensarbete vägde jag mellan att göra en examenskonsert, eller att spela in en egen skiva. Jag kom dock fram till att jag ville spela in en skiva. Anledningen till detta var att jag hela tiden hade så många spelningar och att det kändes lite meningslöst att välja eller skriva egna låtar till ytterligare en spelning som snart skulle glömmas bort. Istället ville jag skriva låtar, arrangera, spela in, mixa och mastra en egen skiva som jag tänkte ha kvar som ett minne från musikhögskoletiden. Dessutom kunde jag ha användning för slutresultatet på många olika sätt och gissade att jag skulle lära mig massor under projektets gång.

Istället för att bara skriva ett antal egna låtar, ville jag skriva låtar till lite olika projekt som jag var inblandad i. Jag trodde att det skulle blir mycket roligare och även lättare att arbeta om jag kunde se att arbetet skulle leda någon vart och att resultatet kunde komma att användas på riktigt. Jag ville skriva några låtar till Praise Unit, vår gospelgrupp. Ett annat projekt jag funderade på att skriva och spela in mina låtar till var ett soulband vi nyligen hade startat med första årets idolvinnare, Daniel Lindström, som sångare.

Tanken var att jag skulle skriva all text och musik själv, för att sedan arrangera, producera och spela in låtarna. Eventuellt ville jag prova att skriva någon låt tillsammans med någon annan låtskrivare. Alla grunder och programmeringar tänkte jag göra i min hemstudio. Bas tänkte jag också spela in hemma till största delen. Sedan hade jag tänkt spela in riktiga trummor, gitarrer, vissa keyboardpålägg och sång i skolans studio, eller i någon annan studio där jag har bra kontakter. Vissa pålägg hade jag tänkt spela in själv och andra ville jag hyra in klasskompisar eller andra musiker och sångare till. Tanken var dock att göra allt så billigt som möjligt, helst gratis.

Nästa steg skulle bli att klippa ihop alla tagningar och slutligen mixa alla låtar hemma hos mig. Eventuellt tänkte jag ta några timmar i skolans studio, eller någon annan studio för slutjusteringar i mixarna. Mastring ville jag göra själv, eller om skolan skulle ha några resurser för detta, i en riktig mastringsstudio.

Tidsåtgången beräknades bli drygt 300 timmar och under denna tid hoppades jag få ihop 6 till 10 låtar. Jag visste av erfarenhet att det alltid tar längre tid än väntat att få klart ett sådant här projekt och därför började jag i god tid med några av låtarna. Anteckningar över arbetets gång hade jag tänkt göra fortlöpande för att underlätta inför den skriftliga delen.

Låtarna

Jag har valt att redovisa mitt arbete låt för låt, eftersom det skulle bli för osammanhängande att beskriva allt i den ordning jag gjort det. Jag har nämligen jobbat med flera låtar parallellt, för att undvika att bli less på låtarna. Jag kommer dock att berätta om låtarna i den ordning jag skrivit dem. Alla låtar är till största delen skrivna, arrangerade, inspelade och mixade hemma hos mig på min bärbara dator, en MacBook. Det ljudkort jag använt till datorn är ett M-Audio FireWire 410, och musikprogrammet jag använt heter Logic 8.

Another Time

Idén till den här låten fick jag någon gång under hösten 2007. Jag satt och övade elbas och kom på en funkbasgång som byggde på att varje etta spelades en sextondel innan slaget. Jag gjorde en trumloop på datorn som blev ganska bra ihop med basen. Detta blev ett groove som jag spelade på lite då och då, innan jag till slut bestämde mig för att göra en låt av det. Låten gick länge under arbetsnamnet "Gospelhit".

Nästa steg var att jag gjorde en ackordföljd som jag spelade in med ett samplat Malmsjöpiano och lade till några stråkar som byggde upp till varje ny del i låten. Dessutom hade jag med en orientalisk flöjt på refrängerna som blev en idé till hur sången skulle komma att gå. Sedan nynnade jag fram en melodi som passade som vers och skrev en text som passade till melodin. Texten är en bön om att komma vidare på olika plan i livet. Verserna var lätta att få till. Som referens använde jag Kirk Franklins "Could've Been".

Däremot hade jag stora problem med refrängerna. Jag hade en idé som hängde med väldigt länge. Det var en refräng som byggde på flöjtmelodin. En klasskompis, Maria Engström, var hemma hos mig och spelade in demosång med en billig mikrofon som jag har. Vi fick sänka låten ett helt tonsteg för att det skulle låta bra. Tenorstämman sjöng jag själv. Jag spelade in varje stämma ett antal gånger och klippte ihop de bästa tagningarna så att jag fick sex, sju identiska dubbar av varje stämma. Detta gjorde att det lät ganska fylligt. Jag lade också till en samplad harpa och en nylonsträngad syntgitarr.

Basen linades och spelades in genom en baspreamp som heter Aguilar DB680. Att man linar ett instrument betyder att man kopplar en sladd direkt från instrumentet och in i ett ljudkort eller ett mixerbord. Anledningen till att jag dessutom använde en preamp, eller förförstärkare mellan basen och ljudkortet, var att ljudet blir varmare och att man kan kontrollera ljudet bättre då. Slutligen lade jag in ett samplat handklapp som följde hi-haten genom hela låten. Detta klapp blev det mest utmärkande för denna låt.

Vi testade Another Time på några konserter med Praise Unit i Tyskland under våren 2008, och jag kände att det var en låt som verkligen fungerade bra live, men verserna var alltid bättre än refrängerna. Därför tog jag med denna låt till Pelle Ankarberg, en låtskrivare jag känner i Örebro. Vi skrev tillsammans en ny refräng som äntligen kändes rätt till låten. Han spelade in sång med sin nya Manley Ref C-mikrofon och det lät riktigt, riktigt bra. Denna mikrofontyp har bland annat använts på många av Britney Spears och Backstreet Boys hitlåtar.

Sedan spelade jag in nya sångtagningar hemma hos mig med Maria Engström och Julia Nilsson. De sjöng genom en fin sångmikrofon, en Brauner Phantom Anniversary Edition som jag lånade av en vän. Sticket på låten gjorde jag också om och behövde

därför nya sångtagningar på tenorstämman. Dessa fick Pelle spela in och skicka över via internet. Anledningen till att jag gjorde om även sticket, var att stämmorna varit lite för svåra att få att låta bra live.

Jag spelade också in riktiga trummor på denna låt. Som trummis lånade jag in Andreas Öjebrandt. Jag och Erik Metall, en av skolans studiolärare, hjälptes åt att placera mikrofoner framför Andreas DW-trummor i skolans stora studio. Det slutade med att vi använde hela 18 mikrofoner till trumsetet. Förutom överhäng, rumsmikrofoner, virvel och pukor satte vi närmikrofoner på de fyra cymbalerna samt tre mikrofoner på bastrumman. Detta visade sig sedan vara ett lyckat drag, eftersom det gick att få fram en rad olika trumljud från samma inspelningstillfälle.

När jag sedan klippte ihop de bästa tagningarna och gjorde en trummix, använde jag ett program för att trigga bastrumman. Med det menas att man har en effekt som genererar en signal varje gång volymen på kanalen når över ett visst tröskelvärde. Genom detta kunde jag byta ut bastrummans ljud mot en samplad bastrumma. Jag använde ett lite fetare ljud som passade bättre till låten.

När jag var i stort sett klar med låten, tyckte jag att den lät lite för snäll. Därför fick jag en idé om att använda ett beat-box-ljud som följer med trumprogrammet Stylus RMX. Detta använde jag på introt och på sticket i låten. Jag hade redan tagit bort den orientaliska flöjten och bytte sedan ut syntgitarren mot riktig akustisk gitarr. Som inspiration hade jag Justin Timberlakes "Like I Love You".

Min kusin, Andreas Grenholm fick spela gitarr och vi spelade in i hans studio med en Neumann TLM 103 framför gitarrens kropp och en Röde K2 vid halsen.

Neumannmikrofonen tog upp mycket basfrekvenser framför gitarrens kropp, medan den andra mikrofonen bidrog med mer strängljud och diskant. Tillsammans blev det bra. Sedan dubbade jag gitarren en gång och panorerade ut en gitarr i varje högtalare. Det blev ganska bra ihop med beat-boxen. På slutet av sticket spelade vi även in en elgitarr som jag linade in i hans ljudkort och sedan körde genom en förstärkarsimulator som heter Amplitude.

Slutligen spelade jag in ett nytt klapp och hittade en percussionloop som passade bra. Resultatet blev riktigt bra.

Be That Someone

Idén till den här låten fick jag när jag och Andreas Öjebrandt satt hemma hos mig och spanade på ett ganska aggressivt beat. Det bestod av trummor och en riktigt fet syntbas som jag hittade i en mjukvarusynt som heter reFX Vanguard. Vi gjorde en vers med en nonsens-text och lade in en samplad bouzouk, ett orientaliskt stränginstrument.

Senare den kvällen fick jag en idé om en text som jag länge funderat på. Jag ville skriva om en kvinna i Klara Kyrka som berättade om sin väg ut ur misshandel och drogberoende. Hon blev mobbad av sina föräldrar redan som liten. Hennes lillasyster var mammans ögonsten och när de skulle få besök gömdes hon i ett skåp. Hennes pappa försökte döda henne flera gånger. När hon blev större blev hon misshandlad av flera av sina män och fastnade snart i grovt drogmisbruk. Detta pågick ända tills hon var omkring 60 år. Då blev hon inlagd på ett kristet behandlingshem och där var det en man som berättade om Gud och bad för henne. Hon fick möta Gud, blev fullständigt fri och kunde till sist förlåta alla som förstört hennes liv. Nu jobbar hon med att hjälpa prostituerade i Stockholm.

Jag insåg att detta skulle passa perfekt till denna aggressiva låt och började skriva och bearbeta texten så att den skulle passa in. Det var dock inte helt lätt. Att låtens tempo var ganska högt gjorde att jag fick rensa ur texten i flera omgångar för att det inte skulle låta för stressigt. Med detta fick jag även lite hjälp av Pelle Ankarberg.

Sedan hittade jag på en bridge som till stor del var influerad av NERD:s låt "Tape You". Jag hittade ett MiniMoog-liknande syntljud i en mjukvarusynt som heter Blue. Med detta ljud gjorde jag en melodi som går unisont med sångmelodin genom sticket och leder genom ett par något oväntade 9sus4-ackord innan refrängen kommer. Refrängen bygger på samma beat som verserna, men är lite starkare. Sticket börjar i sin tur väldigt svagt med bara stråkar och sång och byggs upp till sista refrängerna.

Jag spelade in demosång själv och anlidade Maria till att lägga några stämmor på låten. Sedan spelade jag in elgitarr med Filip Stenlund. Även på denna låt använde jag Amplitube. Det blev ett antal dubbar av gitarren och jag skruvade fram ett ganska hårt distat gitarrljud som kommer in på allvar i refrängerna.

Innan jag skulle spela in sången på riktigt insåg jag att låten skulle vinna på att ligga i ett högre register. Men eftersom jag redan spelat in riktiga gitarrer, ville jag inte byta tonart på låten. Därför gjorde jag om melodin och lade upp den ungefär en sext på verserna. Refrängerna gick att sjunga en oktav upp. Jag spelade in leadsången med Richard Darell, en låtskrivare jag känner. Vi höll till i hans studio och spelade in genom hans Neumann TLM 103. Det blev ett riktigt lyft för låten, eftersom han sjunger mycket rockigare än jag. Sedan spelade jag in nya stämmor med Maria hemma hos mig. Sångarrangemanget blev ganska ambitiöst. Med alla dubbar av refränger, verser, stick och stämmor blev det totalt 104 kanaler med bara sång. Datorn fick jobba hårt, kan jag säga.

Även denna låt fick riktiga trummor när vi spelade in i stora studion. Men eftersom jag vant mig vid det samplade bastrumljudet jag använt så länge, triggade jag bastrumman även på denna låt och använde det gamla ljudet i kombination med det nya. På samma sätt gjorde jag med virveltrumman. Detta blev den låt jag i efterhand är mest nöjd med.

Ignition

Denna låt gick länge under arbetsnamnet "Intro", eftersom den var tänkt som ett instrumentalt intro till hela skivan. Jag började (som oftast) med ett trum- och basgroove. Beatet på denna låt är lite orientaliskt inspirerat även om det låter ganska modernt. Jag ville skriva ett kort instrumentalt stycke som kunde inleda det hela. A-delarna bygger på ett basriff som är dubbat med syntar och elgitarrer. Gitarrerna spelade jag in med Filip. Från början var det ganska många dubbar av dem, men det blev bättre med bara två när jag skulle mixa låten. A-delen har ingen egentlig melodi, utan bygger mer på korta syntljud som kommer in ibland. Jag har främst använt syntljud från reFX Vanguard.

När jag sedan skulle skriva en B-del, ville jag ha en melodi som bröt av från det övriga. Därför skrev jag en ganska rörlig ackordföljd och en melodi som slingrade sig genom ackorden i en uppåtgående rörelse.

Jag kom på att vi kunde använda denna låt som intro på våra Praise Unit-konserter. Men efter att vi testat repetera denna låt med bandet, insåg jag att B-delens melodi var alldeles för snäll. Så istället för melodin, fick det bli ett syntsolo. Jag mailade över låten till Carl Flemsten och han spelade in ett solo och skickade tillbaka. Det blev ett

riktigt lyft. Melodin från B-delen fick istället bli ett intro till låten. Jag skrev ett litet stråkararrangemang och spelade in det med samplade stråkar, orkesterpukor och kör. Det blev en bra uppbyggnad till själva A-delen där trummorna och allt annat kommer in.

Efter syntsolot fick det bli ett kort bassolo och ett trumsolo. Bassolot blev lite Marcus Miller-inspirerat och jag tycker att jag fick till ljudet ganska bra genom min Aguilar DB680-preamp. Trummorna spelades in samtidigt som de andra låtarna i stora studion. Det blev ett lyft med riktiga trummor, jämfört med de samplade jag använt tidigare. Det känns alltid mycket mer levande med riktiga akustiska instrument, men nackdelen är att man ibland får klippa en del för att få det att sitta ihop.

Why Don't You?

Idén till denna låt fick jag när jag testade olika trumloopar som följde med samplingsbiblioteket "Claustrophobic". Jag hittade en trumloop med mycket underdelningar i bastrumman som jag gillade. Jag gjorde om den en aning för att den inte skulle vara för hysterisk. Sedan satt jag och jammade till den och hittade på en basgång. Jag använde ett syntbasljud från reFX Vanguard och dubbade den med ett samplat rhodespiano. Det blev ett ganska släpigt groove där basen ligger lite efter, medan trummorna driver låten framåt. Som inspiration hade jag D'Angelos skiva "Voodoo".

Jag hittade på en ackordföljd som rhodeset fick spela och lade till lite olika samplingsar och ljud som passade in. Bland annat fick jag en idé till ett atmosfäriskt pianoljud när jag lyssnade igenom ett samplingsmaterial som heter "Urban Joints". Jag spelade in en kort pianofigur med en samplad Bösendorferflygel och lade på ett jättestort reverb. Sedan lade jag in ett syntljud, några stråkar och en gitarrton som kommer in på vissa ettor. Hela låten bygger på samma ackordföljd, men under verserna är det bara trummor, bas och rhodes. De andra instrumenten är bara med på introet och refrängerna.

Melodin på verserna kom ganska naturligt och jag spelade in en demosång själv. Texten är inspirerad av en predikan jag hörde en gång. Den handlar om att det inte spelar någon roll hur många under man än får se. För att kunna tro måste man våga öppna sitt hjärta. I mitten av första versen byggs musiken upp så att man väntar sig en refräng, men sedan kommer det istället en vers till. Refrängerna var dock lite svårare att få till. Jag hade flera olika idéer, men ingen kändes klockren. Till slut kom jag på att melodin kunde följa basgången till stor del och det kändes riktigt bra.

Jag spelade in sången med Maria genom Brauner-mikrofonen som jag lånat. Jag fick höja låten ett helt tonsteg för att den skulle passa Marias röst. Jag och Maria sjunger melodin helt unisont. På verserna spelade vi även in en överstämma som går en oktav över melodin. Resultatet blev ett ganska luftigt sound. På refrängerna fick Maria istället sjunga en oktav under melodin. Detta gör att refrängerna känns lite mäktigare och tyngre.

Tyvärr upptäckte jag att mitt bättre begagnade ljudkort varit lite glapp under Marias sångtagningar, vilket innebar att jag fått ett missljud på tagningarna. Men det gick att rädda ganska bra genom att skära bort fyra smala frekvensområden mellan 2500 och 7900 Hz rejält och på så vis dölja detta. Egentligen borde jag kanske ha spelat in all sång på nytt, men det fick bli en annan gång eftersom det kändes onödigt att ta dit Maria en gång till bara för det.

Denna låt blev ganska soft och cool och jag är nöjd med slutresultatet, även om jag gärna skulle ha velat hinna med att skriva ett stick till låten och arrangera lite fler stämmor.

Get Out!

Den här låten började för en gångs skull inte med ett trum- och basgroove, utan jag hade en idé om en vers och en refräng som jag sedan gjorde ett komp till. Texten handlar om att våga ge sig ut på okänt vatten.

När jag spånade på vilken stil som skulle kunna passa, kom jag att tänka på Samuel Ljungblads låt "Eazy". Eazy är en riktigt bra låt, vars groove är precis mitt emellan rakt och shuffle. Sextondelarna i trummorna och gitarrerna är inte helt raka, utan har en aning swingkänsla. Precis den känslan ville jag ha i Get Out! Jag började med att programmera ett trumkomp och hittade sedan på några ackord som jag spelade in med ett rhodesljud.

Jag ville testa att använda någon gammal sampling för att få lite mer karaktär på låten. Jag lyssnade igenom ett antal gamla jazzskivor innan jag slutligen hittade Wynton Marsalis låt "Round Midnight". Slutet på denna låt fick bli en sampling som kommer in var fjärde takt och dessutom avlutar hela låten med en lite längre bit.

Nästa steg var att hitta på en bra basgång. Jag satt och jammade en stund innan jag slutligen hittade en basgång som var aningen influerad av Tower of Powers bassist Francis Rocco Prestia. Jag ville att soundet på basen skulle ha lite karaktär och inte låta för snällt, så jag satte min TSM MT87-mikrofon framför en basförstärkare och spelade in både mikrofonens signal och en linesignal. Studiobasisten Sven Lindvall uttrycker fördelarna med att micka upp en basförstärkare så här:

Jag upplever nog det som mer tredimensionellt. Många gånger känns det som att man får en mer levande ton. Man får inte basen långt upp i ansiktet. (Olsberg, 2005, s.72)

Det var detta jag var ute efter. Jag använde dessutom bara den främre pickupen på basen för att få ett mera gammaldags sound. Slutligen mixade jag ihop line- och micksignalerna. Linesignalen lät ganska fett och rent, medan mikrofonsignalen lät lite tunnare och hade mer rumsklang. Tillsammans bildade de en bra enhet för låten.

Även denna låt fick trummor inspelade i stora studion. På de andra låtarna hade vi spelat in tagningar på hela låtarna, men nu ville jag prova något annat. Jag ville att det skulle låta mer som en trumloop och därför spelade vi bara in en vers och en refräng samt några fills. När jag sedan satt och redigerade trummorna, klippte jag ut den bästa takten av versen respektive refrängen. Sedan loopade jag dessa genom hela låten och klippte in några trumfills där det behövdes.

Trumsoundet ville jag också ha lite annorlunda. Jag komprimerade trummorna hårt genom att använda en bra kompressor som heter PSP Vintage Warmer, samt en multibandskompressor och en limiter. Slutligen körde jag hela trumpaketet genom en bitcrusher för att få lite extra dist.

Efter att ha lagt in en orgel på refrängerna var det bara lite gitarrer som fattades innan jag skulle spela in sången på riktigt. Jag mailade över låten till Andreas Grenholm och han fick spela in lite olika gitarridéer på varje del och maila tillbaka. Sedan klippte jag ihop hans tagningar och arrangerade upp låten efter det.

Slutligen spelade jag in sången. På den här låten hade jag tankar om flera sångare som skulle passa, men till slut blev det så att jag fick sjunga den själv. Det var svårt att få

till ett inspelningstillfälle när någon kunde. Slutresultatet blev helt okay, även om jag skulle vilja spela in låten med någon annan sångare en annan gång.

God, I Love You

Jag hade länge gått och grunnat på texten till denna låt, så när jag väl satte mig ner för att göra något av det gick det väldigt fort. Det är en tacksång till Gud för att han varit så god och hjälpt mig genom alla situationer i livet. Jag tror att jag skrev och spelade in större delen av låten på 8 timmar.

Musiken och stämföringen är till stor del inspirerad av Kierra Sheards låt "Let Go". Jag ville att den här låten skulle vara ganska hitbetonad. Jag lade sången i ett relativt högt register och arrangerade den så att varje fras skulle ha attityd och vara ganska pang på, ungefär som en Beyoncé-låt. Jag började med att spela in en demo-sång för att ha något att jobba med.

Trummorna programmerade jag och använde ljud från trumprogrammet Stylus RMX. Sedan spelade jag in ett pianoljud som jag hittade i mjukvarusynten reFX Nexus. Jag klippte upp varje ackord för sig och lade på lite bitcrusher för att det skulle låta som en gammal sampling. Bitcrusher är en effekt som försämrar ljudkvalitén. Basen var i början en syntbas, men sedan spelade jag in riktig elbas genom min preamp.

Som intro hittade jag en jazzig trumloop i Stylus RMX som tillsammans med pianoljudet och lite vinylknaster blev ganska bra. På detta lade jag ett "modulation delay" som gör att ljudet svajar i tonhöjd som en gammal grammofonskiva. Hela introt fick vara i mono, för att kontrasten skulle bli större när första refrängen kommer in i stereo, med en massa dubbade sångtagningar utpanorerade fullt åt höger och vänster.

Leadsången spelade jag in med Julia Nilsson. Hon fick först sjunga refrängerna soft några gånger och sedan ta i ganska mycket. När jag sedan lade ihop dessa fick jag ett aggressivt, men ändå mjukt sound. Jag använde åtta dubbar av den starka versionen och åtta av den softa, plus åtta starka och åtta svaga av altstämmorna samt åtta dubbar av killstämmorna. Verserna spelade jag in fräs för fräs. Annars fick inte varje fräs den energi och det fokus jag ville att de skulle ha. Killstämmorna spelade jag in hos Richard Darell. Han hade sjungit hela dagen och var ganska hes i rösten, men det blev bara bra till låten.

Jag åkte sedan över till Andreas studio och lät honom spela in elgitarr på låten. Vi linade gitarren rakt in i hans ljudkort, så att jag senare kunde skruva fram det ljud jag var ute efter i Amplitude.

Slutresultatet blev ett relativt avskalat arrangemang, där varje element blev desto viktigare. Jag var riktigt nöjd med låten.

Mixning

Mixning är något jag ägnat mig åt lite då och då under hela projektets gång. Jag har jobbat med effekter och frekvenskurvor på alla de instrument jag spelat in, lite undan för undan. Dock har jag gjort de absolut störst justeringarna när låtarna varit i stort sett klara. Egentligen hade jag velat testa att börja om från början med mixningen och nollställa alla reglage när låtarna varit helt klara, för att sedan lägga upp en mix utifrån det. Detta fick jag dock aldrig tid med. All mixning har gjorts i datorn.

Kompressor

Om jag ska säga något övergripande om mixningen, är det att jag har komprimerat det mesta ganska mycket. Min erfarenhet är att detta är något man måste göra om man vill att det ska låta som modern popmusik. För att ta sången som ett exempel, har jag först använt en kompressor på varje enskild kanal för att jämna ut dynamiken och få fram varje fras av texten. Sedan har jag komprimerat alla sångdubbar av varje slag i grupper, oftast genom en effekt som heter PSP Vintage Warmer. Detta gör att tagningarna känns mer som en enhet som ”limmas” ihop med varandra. I tidningen *Studio* (Olsberg, 2005, s.80) hade man ett specialnummer om inspelning och där man också menade att hårt komprimerade sångdubbar kan göra sångljudet ”krispigare”. Det kan låta onaturligt när man sololyssnar, men i sammanhanget blir det bra. Vidare har jag komprimerat alla trummor, elbasar och gitarrer ganska flitigt. Även många av pianoljuden har komprimerats.

EQ

Eq står för equalizer. Det är en sofistikerad tonkontroll för att påverka frekvenskurvan på ett ljud. Med en EQ kan man exempelvis ta bort eller lägga till diskant, mellanregister eller bas på ett ljud. Jag har varit noggrann med att låta varje instrument ha sin plats i ljudbilden. Till exempel har jag skurit bort basfrekvenserna på i princip alla ljud utom basen och basrumman. Vidare har jag höjt diskanten på de instrument som jag ville ha mer framträdande i det översta registret, till exempel hi-hat och sång. Vissa ljud har jag ”EQ:at” ganska drastiskt för att göra en effekt av det, till exempel gitarren i introt på ”God, I Love You”.

Reverb och delay

Reverb, eller ”rumsklang”, har jag använt ganska sparsamt generellt. Jag har velat att instrumenten och sången ska kännas ganska nära. Dock har jag använt en del ganska korta reverb på den mesta av sången, inte minst körstämmorna, och även på trummorna och vissa gitarrer, pianon och lite andra saker.

Delay, eller ”eko”, har jag använt främst på sången och vissa gitarrljud. I verserna på ”Be That Someone” blev det en ganska bra effekt genom att jag lät leadsången vara helt ren, medan dubbarna fick ett tydligt delay utpanorerat max till höger och vänster.

Panorering

Jag har eftersträvat en ganska bred stereobild. De flesta av sång- och gitarrdubbarna ligger helt utpanorerade åt båda sidorna. Verserna har jag generellt sett försökt hålla lite smalare, medan refrängerna är större, för att ge en ökad upplevelse när refrängen kommer.

Mastring

Mastring innebär att man bearbetar de färdigmixade låtarna, till exempel så att de får lagom stark totalvolym och en enhetlig ljudbild.

När jag mixat klart alla låtarna, klippte jag in dem i ett nytt projekt i Logic. Sedan lade jag upp dem i den ordning jag ville ha dem på skivan och såg till att alla starter och slut lät bra på låtarna. Nästa steg blev att se till så att alla låtarna var lika starka i volym och hade ungefär samma ljudbild. Detta gjorde jag för att skivan skulle kännas som en enhet, och inte som en samling vitt skilda låtar. Jag är absolut ingen expert på

mastring, men det blev ändå en markant förbättring. Den svåra avvägningen var att bestämma hur hårt jag skulle komprimera låtarna.

Det finns många för- och nackdelar med att komprimera hårt. En nackdel är att man förlorar mycket dynamik i låtarna. De svaga partierna blir starkare och de starka partierna blir svagare. Den stora fördelen å andra sidan, är att musiken fungerar bättre i olika slags musikanläggningar och att musiken och texten hörs tydligt oavsett var i låten man kommer in som lyssnare. Grunden till detta kommer från att populärmusik ska fungera i radio. Om lyssnaren kommer in mitt i ett svagt parti av låten och inte riktigt hör vad som händer, byter han snabbt kanal. Alla hitmakare vill dessutom att deras låtar ska ha högre volym än konkurrenternas. Sedan har detta blivit ett sound och ett ideal i sig, och jag tycker ofta att det låter bra om hårt komprimerad musik. Men det kan vara en svår balansgång. Blir det för mycket, kan det låta riktigt, riktigt illa. Ju hårdare kompression, desto högre utvolym, men desto mindre dynamik och mer ansträngd ljudbild.

För att komma upp i samma volym som många av mina referenslåtar fick jag komprimera väldigt hårt, och det lät inte alltid så bra. Istället fick jag nöja mig med en hyfsat hög nivå, som ändå inte lät alltför sönderkomprimerad. En mastringstekniker vid namn Bob Katz uttryckte en intressant sak som jag tog fasta på:

Hot CDs and quiet CDs end up at the same level when processed with radio-station dynamic processors. Overcompressed material does not sound louder an the air; it sounds distorted.

So ignore the "loudness wars" and avoid excessive compression. (Bartlett, 2005, s.360)

Jag använde främst de effekter som följer med Logic 8 när jag mastrade. Först EQ, sedan en multibandskompressor och slutligen en limiter. Som hjälp använde jag en frekvensanalysator och en rad olika referenslåtar att lyssna på.

Slutsatser

Om arbetssättet

Det arbetssätt jag valt har fungerat väldigt bra med tanke på vad jag hade för mål med projektet. Jag ville inte göra en liveinspelning med mycket dynamik och samspel, men också mycket småmissar och en ljudbild som är ganska begränsad. Jag ville istället göra en genomproducerad skiva som skulle hålla så hög nivå som möjligt, både när det gäller framförande och ljudkvalitet. Därför valde jag att programmera alla grunder på datorn och sedan spela in alla akustiska instrument och sång som pålägg. Fördelarna med detta är många. Man har helt andra möjligheter vad gäller redigering och klippning av materialet i efterhand och man kan optimera ljudbilden för varje enskilt instrument på ett helt annat sätt än vid en liveinspelning.

Men det finns också uppenbara nackdelar. Samspelet försvinner till viss del, eftersom den som spelar in har en envägskommunikation med de redan inspelade instrumenten. Han kan anpassa sitt spel efter vad han hör, men de andra instrumenten ger ingen reaktion tillbaka. Lee Konitz uttryckte det så här:

The give-and-take is ideal, so that if you go down for a second, all you have to do is to keep quiet and let someone else play for a second. In that way, the music continues to grow.

(Berliner, 1994, s.365)

Detta är självklart oerhört mycket viktigare inom improviserad musik som jazz, men det finns även fördelar med denna typ av givande och tagande inom de stilar jag rört

mig inom under detta projekt. Och detta är något som gått förlorat i det arbetssätt jag valt.

Men det har funnits en annan typ av givande och tagande som har betytt mycket under arbetets gång. Och det är de influenser som hela tiden tillförts när andra musiker gjort pålägg på mina låtar. Till exempel betydde Carl Flemstens syntsolo väldigt mycket för låten ”Ignition”. När jag fick höra solot han mailade över fick låten en helt ny skepnad, och jag fick nya idéer att jobba utifrån i den fortsatta produktionen av låten. Detta blev sedan faktorer som påverkade Andreas trumspel på låten när vi spelade in trummor tre veckor senare. Alltså har det förekommit ett slags givande och tagande även här, och det har betytt mycket för låtarna.

Flera av låtarna har börjat som ett trum- och basgroove. Det är lätt att det blir så, eftersom basen är det instrument jag behärskar bäst. Fördelen med detta arbetssätt är att låtarna ofta får ett bra sväng och att de känns roliga att spela. En nackdel kan dock vara att melodin eller texten ibland blir lidande. Det har hänt att jag skrivit en refräng med ackord och allt, utan att ens ha en melodi. Och då kan det vara svårt att hitta en bra melodi med en text som passar. På några låtar, till exempel ”God, I Love You”, började jag med sången istället. Det känns som att det ofta kan bli en bättre låt då, eftersom själva sången står i centrum och allt det andra får anpassas efter den.

Influenser

Paul F. Berliner skriver i sin bok *Thinking in Jazz* (1994, s.291) att det första steget en arrangör tar när han ska arrangera en låt är att han måste bestämma bandets instrumentering och därmed bestämma den kollektiva ljudpalett som ska användas. Han beskriver också hur vissa instrumenteringar blivit en slags norm för vissa stilar inom jazzen.

Joe Oliver's Creole Jazz Band in the twenties, Fletcher Henderson's orchestra featuring Don Redman's arrangements in the thirties, Charlie Parker and Dizzy Gillespie's quintet in the forties, and Ornette Coleman's pianoless quartet in the sixties each became the prototype for many bands performing, respectively, in their New Orleans, swing, bebop, and free jazz styles. (Berliner, 1994, s.291)

På samma sätt är det med många moderna musikstilar idag. Därför är det lätt att man som arrangör och låtskrivare påverkas av hur populära band och producenter instrumenterar sina låtar och vilka sounds som används inom olika genrer. Efter att ha läst Berliners kapitel om att arrangera låtar slogs jag av hur sant detta är och hur mycket jag har påverkats av detta i skapandet av mina egna låtar. Till exempel har jag använt mycket fler syntar i låten ”Be That Someone” än jag gjort i någon annan låt. Det var inget jag tänkte på då, men i efterhand kan man känna igen det soundet från många av Pharell Williams och Chad Hugos produktioner (de som producerat NERD-låten som var en influens till ”Be That Someone”). Likaså har jag använt ett rhodespiano med en väldigt framträdande roll i ”Why Don't You?”. En av influenserna till denna låt var sångaren och producenten D'Angelo som flitigt använder rhodes i sina produktioner. Det är märkligt vad man förknippar olika instrument och ljud med olika musikstilar.

Texter

Att skriva texter var relativt nytt för mig och i början kändes det väldigt jobbigt. Men efter ett tag blev det riktigt kul och jag märkte att jag blev bättre och bättre.

Det visade sig att alla låtar mer eller mindre blev skrivna med tanke på att senare kunna använda dem till gospelprojektet Praise Unit. Anledningen till detta var nog främst att det gått så bra för den gruppen under tiden jag hållit på med examensarbetet. Det är alltid kul att jobba om man vet att det kan leda någon vart. Och det har det redan gjord. "God, I Love You" framfördes i början av september i år inför ca 5500 åhörare på en gospelfestival i Hannover. Och veckan efter spelade vi samma låt inför ca 3000 åhörare på en konsert i Örebro. Det känns kul.

Med tanke på vad låtarna var tänkta till har jag därför skrivit kristna gospeltexter rakt igenom. Jag tycker att det har känts roligt att skriva texter med ett budskap som jag vill förmedla.

Mottagande

Eftersom flera av låtarna aldrig har framförts live och få har hört skivan än, är det lite svårt att bedöma vilket mottagande min musik kommer att få. Dock har den lilla respons jag fått varit väldigt positiv. De sångare och musiker som medverkat har gillat materialet och många har uttryckt att de tyckt om att spela och sjunga låtarna. De låtar vi provat med Praise Unit (Ignition, Another Time och God, I Love You) har fungerat väldigt bra live. Publiken har sett ut att tycka om vad de hört, även om det alltid är svårt att få bra respons på ett helt nytt material som ingen känner igen.

Något som jag märkt är dock att saker som låter bra på inspelning, inte alltid fungerar lika bra live. Detta gäller särskilt sångstämmor. Täta klanger som låtit jättebra när jag spelat in dem, har haft en tendens att låta grötigt och falskt live. Det var därför jag fick arrangera om stämmorna på sticket i Another Time, efter att vi provat låten live några gånger.

Slutreflektion

Tidsåtgången har stämt ganska bra med planeringen. Jag jobbade på med min loggbok fram till mitten av maj och hade då kommit upp i 193 timmar. Sedan glömde jag tyvärr att skriva upp när jag jobbade med slutförandet av låtarna, samt mixningen och mastringen, men jag gissar att det blev knappt 300 timmar allt som allt.

På det stora hela är jag väldigt nöjd med slutresultatet och jag har lärt mig oerhört mycket under arbetets gång. Både om text- och musikskrivande, men också om arrangering, inspelning, mixning, mastring och de olika datorprogram jag använt under tiden. Men det har också varit ett väldigt krävande arbete. Inte minst har all redigering av sångdubbar och trumtagningar varit tålamodskrävande.

Det har varit väldigt roligt att skriva egna låtar och jobba med dem under ett halvår, för att göra ett så bra slutresultat som möjligt. Särskilt bra tycker jag att "Be That Someone" blev, eftersom både soundet och själva låten blev ungefär som jag hade hoppats.

Att skriva och arrangera låtar är en väldigt kreativ process och det är det som har varit det roligaste. Det finns så mycket man kan göra med en låtidé. Det kan handla om att utveckla text och melodi, men också om rytmer, effekter, samplingar, instrumentering, dynamik, ljudbild och mycket mer. Och allt detta utvecklas från och med att man har en liten idé till en låt, till dess att låten är färdigmastrad och klar. Detta är tjuvningen med att ha hand om alla delar av ett projekt som detta själv. Jimmy Robinson uttryckte det så här:

We'd work on a tune like you would paint a portrait. You want something special to come from it. We'd work on all the possible shadings, the softness, the loudness, balancing the way the tune sounded. We'd work on phrasing the tune. There are so many things you can do to make each tune say something so that you wouldn't forget it and its effect would be lasting. Working this way is a matter of sensitivity. It's what I call being a true artist. (Berliner, 1994, s.293)

Ibland kan jag undra om man verkligen ska behöva använda 18 mikrofoner på ett trumset och hundratals kanaler med sång för att göra bra musik. Så är självklart inte fallet. Men vill man få till ett sound som matchar dagens popmusik, kan det ibland krävas ganska ambitiösa produktioner. Det kan man tycka vad man vill om, men jag tycker att det här med musikproduktion är ett kreativt hantverk som inte bör underskattas. Det är inget självändamål i sig att använda många kanaler, men om det behövs för att få till den ljudbild man eftersträvar, är det ibland nödvändigt.

Något jag lärt mig är att jag ska fundera över vilken tonart som passar, innan jag börjar spela in alltför många instrument. Det kan vara svårt att ändra detta senare. Jag har också lärt mig att jag måste provlyssna på tagningarna under tiden jag spelar in, för att upptäcka eventuella missljud innan det är för sent.

Vad som kommer att hända med låtarna härnäst vet jag inte riktigt, men troligtvis kommer flera av låtarna med på nästa Praise Unit-skiva, som vi planerar att släppa sommaren 2009. Då kommer vi förmodligen att göra om mycket av det jag gjort, även om vissa instrument säkert går att använda som de är. Håll utkik efter den!

Referenser

Bartlett, Bruce & Bartlett, Jenny (2005): *Practical Recording Techniques, 4:th edition*, Oxford: Elsevier Science & Technology

Berliner, Paul F (1994): *Thinking in Jazz*, Chicago: The University of Chicago Press

Olsberg, Björn (2005): *Inspelning Special*, Stockholm: IDG (Specialutgåva till tidskriften Studio)

Bilaga 1, Texter

Be That Someone

Vers 1:

She was livin' life in half
She was young but couldn't laugh
Was known as the ugly one
And put away when guests would come

She believed when others meant
She was worth the punishment
Half her life passed in vain
What a hell, a life in pain

One day she was told about
A new way of gettin' out
Of the circle spinnin' down
Why don't you give yourself to God?

Bridge:

Someone cared, someone prayed
Someone saw, someone told

Ref:

I wanna go be that someone
Still learning to be that someone
Do you wanna go be that someone?
Lord help us to be that someone
How was she to know, if someone never ever told?
I wanna go be that someone
Do you wanna go be that someone?

Vers 2:

It wasn't easy and took some time
Because the devil put her down
Drugs and hate killed her soul
Holy Spirit made her whole

She forgives, no compromise
Her mom, dad and all the guys
She's always glad and cares indeed
About the people still in need

Stick: (Rom 10:14-15)

How then can they call on
The one they've not believed in
How can they believe
In him they have not heard of

How can they hear without
Someone preaching to them

How can they preach
Unless they are sent

Background vocals:

She was livin' life in half
She was young but couldn't laugh
She is free and cares indeed
About the people still in need

Too many people haven't heard
About the power in His word
Would they find the narrow road?
Would they know if no one told?

Sista ref:

I wanna go be that someone
Still learning to be that someone
Do you wanna go be that someone?
Lord help us to be that someone
How were they to know, if someone never ever told?
I wanna go be that someone
Do you wanna go be that someone?

Another Time

Vers 1:

Take me to another, level of my life and of my praise
Take me to another, place you have planned for me
I don't wanna stay like this no more
I wanna see things I haven't seen before
Take me to another, take me to another

Vers 2:

Take me to another, level of what you can do through me
Take me to another, place where you want me to be
I don't wanna stay like this no more
I wanna do things I haven't done before
Take me to another, take me to another

Ref:

S: Time

T&A: I pray for another time
I wanna let Thy kingdom come
Isn't it time for another time?

S: Get real for another time

T&A: I pray and believe that I'm
Willing to let Thy will be done
Isn't it time for another time?

Vers 3:

Take me to another, level of the way I hear your voice
Take me to another, place where I'll get you through the noise
I don't wanna stay like this no more
I wanna hear things I haven't heard before
Take me to another, take me to another

Vers 4:

Take me to another, level of my generosity
Take me to another, place you have planned for me
I don't wanna stay like this no more
I wanna give things I haven't given before
Take me to another, take me to another

Stick:

My heart is aching, my mind is shaking
Can't stand much longer, I need another
A revelation, a newborn nation
Begin with me Lord, that's what I pray for

Vamp:

I need another, I need another
I need another, I need another

Time, I need another
Time, I need another

God, I Love You**Ref:**

God, I love You, You've been so good to me
God, I need You, as hard as life can be
But I know You, will never leave my side
God, I love You, You've been so good to me

Vers 1:

Like the heat of a steamin' shower
Like the beat of a funky drummer
You warm me up like a day of summer
When I'm cold

Like the hands of a caring father
A shinin' sun after days of thunder
You heal my mind, when I'm deep in trouble
When I'm down

Vers 2:

Like a spring of coolin' water
Like the face of a new born daughter
You make me strong like a growing flower
When I'm weak

You set me free when I'm stuck in shackles
Gives solutions to my riddles
Even though I'm often failing
You're still holdin' on to me

Stick:

You never leave, You're at my side
Your arms are always open wide
You never leave, You're at my side
Your shadow is my place to hide

Why Don't You?

Vers 1:

Jesus Christ, Son of God, have you heard about him?
He's at the door knocking on, cause he wanna get in

Some of you, probably don't listen at all
Quite a few don't even care, but he's still there knockin' on
There knockin' on

Vers 2:

It ain't that easy to believe he's waiting for you
If you want proof and miracles you might get a few

But thousand wonders you have seen won't make you believe
If you don't go and let him in, He is still there knockin' on
There

Ref:

Why don't you open up?
He wanna get in touch with you like crazy
He loves you more than you will ever get to know
Been knockin' long enough, cause Mr. J.C's
been waiting like forever and ever
Why don't you open up?

Vers 3:

You may know what I'm talking 'bout, but you can not explain
Who it is you have recognized without knowing his name

I tell you this, cause I've been there to, but I know who it is
It's Jesus Christ, at the door, He is still there knocking on
There

Get Out!

Vers 1:

Here I am, lookin' kind of cool
Thou deep inside, I feel like a fool
Too many times, ashamed of you
No matter what I try to do

But you are great and powerful
Wonderful, unbreakable
You raised folks up and set them free
Can things like that ever happen to me?

Vers 2:

You fed the crowds, yeah they were thousands
Five breads and fishes, with your great blessings
You raised the dead and cared of the poor
But things like that don't seem to happen no more

What if they do? It might be true?
Thou I am weak, You still are You
That's what they say, that's what I've heard
Let's figure out, and trust your word

Ref:

Get out! of the boat, and step onto the water
Get out! of the boat, and God will lift you up
Take a step in faith, no need to hesitate
If you're sinkin' down, he won't help too late
Get out! of the boat, and God will lift you up